

denne Revisions Formaal og Karakter er det ogsaa, at Generalforsamlingen til enhver Tid maa kunne afsætte Revisorerne (§ 50, 3die Stykke). Revisionens nærmere Art og Omfang overlader Udkastet derimod til en vis Grad Vedtægterne at bestemme. Navnlig have i alt Fald de fleste af os fundet det betænkeligt at foreslaa, at der ubetinget skal finde en kritisk Revision Sted, idet en saadan i mange Tilfælde vil være meget vanskelig at foretage paa en Maade, der uden Fare for en ugrundet Svækkelse af Tilliden til Ledelsens Dispositioner og Overslag giver en virkelig Betyggelse, f. Eks. overfor Ansættelsen af et Varelagers Værdi eller ved Bedømmelsen af udestaaende Fordringer. Paa den anden Side forudsætte Bestemmelserne i Paragrafens 2det Punktum, hvorefter Revisorerne til enhver Tid have Adgang til alle Selskabets Bøger m. v. (derunder de stedfundne Talrevisioner og Opgørelser) samt ere pligtige at aflægge nøjagtig Beretning om Omfanget og Udfaldet af Revisionen, at denne fremtidig skal have en fyldigere Opgave og være mere indgaaende end den nu almindelige Aarsrevision og navnlig bygges paa en kontinuerlig Kontrol, en Forudsætning, til hvis Opfyldelse ogsaa Straffebestemmelsen i § 84, 3die Stykke, vil kunne bidrage.

Nogle af os finde derhos i denne Forbindelse, under Henvisning til det af under tegnede *Nørgaard* paa Handelsmødet i København i September 1899 derom holdte Foredrag og til hvad deri er fremdraget om Ordningen i forskellige Lande, at burde henlede Opmærksomheden paa Ønskeligheden af Skridt til at tilvejebringe autoriserede Revisorer, hvilket iøvrigt vil have Betydning ikke blot for Aktieselskaber.

Kapitel IV.

Generalforsamlingen.

Ordningen af Generalforsamlingens Myndighedsomraade og Virkemaade er af største Betydning for Aktieejernes Stilling i Selskabet. Den af Aktieejerne gennem Generalforsamlingen udøvede Myndighed er paa den ene Side den enkelte Aktieejers Værn mod Overgreb af Bestyrelse og Direktion, men indeholder paa den anden Side ogsaa en Fare for Minoritetens eller den enkeltes Overvældelse ved Majoriteten. Der trænges derfor saavel til Regler, der tilsikre Generalforsamlingen en vis Myndighed, som til Regler, der sætte skarpe Grænser for denne.

Da Generalforsamlingen er det øverste Selskabsorgan, hvis Beslutninger i det Omfang, hvori de ere lovlige, binde Selskabsmyndighederne, er det særlig af den største Vigtighed, at Reglerne for dens Virkemaade, hvorved jo tillige Betingelserne for en Beslutnings formelle Gyldighed fastsættes, ere klare og bestemte. Det er dog selvfølgelig kun Hovedlinierne for denne Ordning, som Loven kan drage; meget maa eller bør i hvert Fald overlades til Fastsættelse gennem Vedtægterne. Hvilket Spillerum Loven bør give i denne Henseende, kan være tvivlsomt; Farerne ere dog vistnok paa dette Punkt større ved at paalægge for stærke Baand end ved at indrømme noget for stor Frihed. Udkastet giver derfor ogsaa kun faa ufravigelige Bestemmelser om de formelle Regler for Generalforsamlingens Virkemaade. Ved de fleste derhenhørende Bestemmelser er det enten udtrykkelig sagt eller ved Formuleringen forudsat, at Vedtægterne selv kunne dels fastslaa en anden Ordning, dels bestemme dens nærmere Udførelse. Som præceptive Regler paa dette Omraade kunne mærkes: § 51 om, at hver Aktieejer paa Generalforsamlingen mindst skal have en Stemme, samt at en Aktieejer ikke under nogen Form kan deltage i en Afstemning angaaende Ansvar for ham selv eller Afslutning af Retshandel med ham selv, en Regel, der finder sin naturlige Motivering deri,